

Η ζωή δίχως καθρέφτη... (Αββά Δωροθέου)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Σύμφωνα με τον **Αββά Δωρόθεο** (μεγάλος Πατέρας και ασκητής που έζησε και πολιτεύτηκε στην Παλαιστίνη κατά τον ΣΤ΄ αιώνα), υπάρχουν τρεις τρόποι για να πει κανείς ψέματα. Ο πρώτος είναι με το νού, ο δεύτερος με τα λόγια και ο τρίτος, το να πει κανείς ψέματα με την ίδια του τη ζωή. Στη παρούσα δημοσίευση ο αναγνώστης θα συναντήσει την τρίτη περίπτωση και πως αυτή εκδηλώνεται. Χρειάζεται καθολική όραση και πνευματική διαύγεια για να καταλάβει κανείς το νόσημα αυτό. Ένα νόσημα που ο πνευματικός Πατήρ αναλύει και παραδίδει ως γνήσιος Διδάσκαλος στα πνευματικά του τέκνα.

«Εκείνος που ψεύδεται με την ίδια τη ζωή του, είναι αυτός που, ενώ είναι άσωτος, προσποιείται ότι έχει εγκράτεια, ή είναι πλεονέκτης και μιλάει για ελεημοσύνη και επαινεί τη συμπάθεια ή είναι υπερήφανος και θαυμάζει την ταπεινοφροσύνη. Και τη θαυμάζει βέβαια όχι γιατί θέλει να επαινέσει την αρετή. Γιατί, αν το έλεγε μ'αυτό το σκοπό, πρώτα-πρώτα θα ομολογούσε με ταπείνωση την ασθένεια του λέγοντας: «Αλλοίμονο σε μένα τον άθλιο, γιατί δεν έχω κάνει τίποτα καλό στη ζωή μου». Και αφού πρώτα θα ομολογούσε την αδυναμία του, τότε θα έπρεπε να θαύμαζε και να επαινούσε την αρετή. Αλλά εγκωμιάζει την αρετή, χωρίς να έχει κύριο σκοπό ν'αποφύγει να σκανδαλίσει τους άλλους.

Γιατί σ'αυτή την περίπτωση, θα έλεγε: «Εγώ βέβαια, είμαι άθλιος και εμπαθής, γιατί να σκανδαλίσω κι άλλον; Γιατί να βλάψω κι άλλη ψυχή, και να φορτωθώ και άλλο βάρος»; Μ'αυτό το λογισμό-και αν ακόμα αμάρτανε-θα είχε πλησιάσει κάπως

το καλό. Γιατί είναι χαρακτηριστικό ταπεινώσεως να εξευτελίζουμε τον εαυτό μας και χαρακτηριστικό συμπαθείας να φροντίζουμε τον πλησίον. Αλλά αυτός δεν θαυμάζει για τους λόγους που ανέφερα την αρετή, αλλά καταπιάνεται και μιλάει γι'αυτήν και τη θαυμάζει ή για να σκεπάσει την ασχήμια του-αφήνοντας να εννοηθεί ότι δήθεν και αυτός έχει κάποια σχέση μ'αυτήν-ή πολλές φορές για να κάνει κακό και να παραπλανήσει τον εαυτό του. Γιατί καμιά κακία, καμιά αίρεση, ούτε και αυτός ο ίδιος ο διάβολος δεν μπορεί να ξεγελάσει τον άνθρωπο παρά μόνο αν του παρουσιαστεί σαν αρετή, όπως λέει ο Απόστολος: «αὐτὸς γὰρ ὁ σατανᾶς μετασχηματίζεται εἰς ἄγγελον φωτός» (Β' Κορ.11-14). Δεν είναι λοιπόν παράξενο αν και οι υπηρέτες του μεταμορφώνονται σε υπηρέτες κάθε αρετής.

Έτσι ακριβώς και ο ψεύτης, είτε γιατί ντρέπεται και φοβάται να μην ταπεινωθεί, είτε, όπως είπα, γιατί θέλει να παρασύρει και να ξεγελάσει κάποιον, μιλάει για τις αρετές, και τις παινεύει και τις θαυμάζει, σαν να'ναι δικές του και να τις έχει ζήσει. Αυτός είναι εκείνος που ψεύδεται με ολόκληρη τη ζωή του. Αυτός δεν είναι άνθρωπος απλός, αλλά διπλοπρόσωπος. Άλλος είναι μέσα του και διαφορετικός φαίνεται. Διπλή είναι και εντελώς αξιοπεριφρόνητη ολόκληρη η ζωή του.

Να λοιπόν, είπαμε και για το ψέμα ότι προέρχεται από το διάβολο. Μιλήσαμε και για την αλήθεια, ότι η αλήθεια είναι ο Θεός. Ας αποφύγουμε λοιπόν, αδελφοί μου, το ψέμα για να γλυτώσουμε από τη μερίδα του πονηρού, και ας αγωνιστούμε να αποκτήσουμε την αλήθεια, για να ενωθούμε μ'Αυτόν που είπε: «Εγώ είμαι η Αλήθεια» (Ιωάν.14.6). Ο Θεός να μας κάνει αξίους της Αλήθειάς Του».

Αββά Δωρόθεου έργα ασκητικά, Εκδόσεις «Ετοιμασία», σελ. 247-249.

Πηγή: orthognosia.blogspot.gr